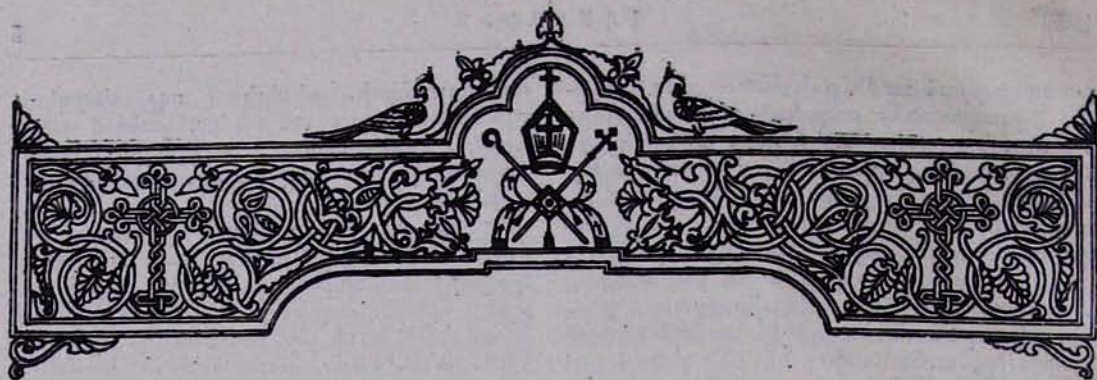

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ՀԱՅՐԱՊԵՏԻ ԿՈՆԴԱԿԸ
ԴՈՒՐԹԱՆ ԵՂԻՇԵ ՊԱՏՐԻԱՐԺԻ ԾՆՆԴՅԱՆ
ՀԱՐՅՈՒՐԱՄՅԱԿԸ ՆՇԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

**ՎԱԶԳԻՆ ԾԱՌԱՅ ՅԻՍՈՒՍԻ ԳՐԻՍՏՈՍԻ
ՈՂՈՐՄՈՒԹԵԱՄԲՆ ԱՄՏՈՒԾՈՑ ԵՒ ԿԱՄՕՔՆ ԱԶԳԻՍ
ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՊԵՏ ԵՒ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ,
ԵՄՅԵՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԺ ՀԱՄԱԶԳԱԿԱՆ ՆԱԽԱՄԵԾԱՐ
ԱԲՈՒՌՈՑ ԱՅՐԱՐԱՏԵԱՆ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՄԱՅՐ ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ
ՍՐՈՑ ԿԱԲՈՒՂԻԿԻ ԷԶՄԻԱՇՆԻ**

ՈՂԶՈ՛ՅՆ ՀԱՅՐԱԿԱՆ ԵՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՅՑ
ԵԿԵՂԵՑԻՈՑ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՅ, ԵՊԻՍԿՈՊՈՍԱՅ, ՎԱՐԴԱՊԵՏԱՅ,
ՔԱՀԱՆԱՅԻՑ, ՍԱՐԿԱՒԱԳԱՅ ԵՒ ՀԱՄԱՅՆ ՀԱՒԱՏԱՅՅԱԼ ԺՈՂՈՎՐԻԵԱՆ

Ուրախ է մեր Ս. Եկեղեցին, ուրախ է Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածինը, որ Կոստանդնուպոլսոյ Ամենապատիւ Պատրիարք Տ. Գարեգին արքեպիսկոպոս Խաչատուրյանի գլխավորությամբ, հոբելյանական հանդիսություններով կնշվի Արմաշի դպրեվանոց նախկին վանահայր և վերատեսուչ, Կոստանդնուպոլսոյ և Նրուսադեմի պատրիարք երջանկահիշատակ Տ. Նղիշե արքեպիսկոպոս Դուրյանի ծննդյան հարյուրամյակը:

Հոգեւոյս Դուրյան Սրբազան իր առաքինազարդ հոգիով, իր բովանդակ կյանքով ու վաստակով, Հայ Եկեղեցիի և հայ ժողովուրդի հանդեպ ունեցած իր խորունկ սիրով և մեծ նվիրումով, աներեւ կանգնած է մեր շնորհներով լեցուն հայրապետներու յուսափաղանգին մեջ և հավետ կենդանի պիտի մնա անոր փառքի հիշատակը՝ որպէս Աստուծոյ շունչը կրող ընտիր անոթ, որպէս փառազիշ, բանաստեղծ և լեզվագետ, որպէս տեսլապաշտ մտածող և մեծ բարոյախոս. «ՄԱՀԿԱՆԱՅՈՒ ՄՆԵԱԼ՝ ԱՆՄԱՀ ԶԻՒՐՆ ՅԻՇԱՏԱԿ ԵԹՈՂ, ՊԱՏՈՒԵԱՅ ԶՊԱՏԿԵՐՆ, ՊԱՏԿԱՌԵԱՅ Ի ԿՈԶՆԱԿԱՆԷՆ, ՓՈԽԱՆՈՐԴԵԱՅ ԶԿԵԱՆՍ» (Խորենացի):

Սկյուտարցի, համեստ արհեստավորի ընտանիքի մը ծոցին մեջ ծնած, ան հոգիով անեցավ և բարձրացավ ու զիտցավ իր կյանքը վերածել վսեմ առաքելության մը, դառնալով ժԹ դարու մեր ազգային-եկեղեցական զարթոնքի ինքնատիպ և անկրկնելի մեծություններէն մին:

Դուրյան Սրբազան ավելի քան կես դար ուսավ և ուսույց, աղոթեց ու գրեց, դասախոսեց, դաստիարակեց և փառազեց ու իր պաշտոնը փառավորեց սրտեռանդ նվիրումի մը բարձր արդյունավորությամբ. «ԳԵՐԱԶԱՆՅԵԱԼ ՔԱՆ ԶԱՍԵՆԱՅՆ, ՈՅՔ ԶԱՅՆՈՒ ԺԱՄԱՆԱԿԱՆ ԷԻՆ ԱՌԱՔԻՆԻՔ» (հորեկնացի):

Դուրյան Սրբազան մեծ էր նաև որպէս հոգևոր-քառայական բարձր նկարագիր: Անոր մաքրամաքուր անձնավորության հմայքը, սրտի փաղցրությունը և ջերմությունը քանի-քանի սերունդներու համար եղան հոգեկան սնունդի շտեմարան և լույսի աղբյուր:

Եղիշե արհեստիպետու Դուրյան մեր օրերու Շնորհալին եղավ, սիրված, հարգված բոլորէն:

Աստվածաշէն Ս. Էջմիածնէն և Մեր սրտեն օրհնություն, օրհնություն և լույս իր պայծառ հիշատակին: Թող անթառամ մնա իր դասնական պայծառ և միշտ, և բոլ Տերը արժանավոր հաջորդներ պարգևէ մեր Ս. եկեղեցիին, ի փառս հավատավոր Հայոց Ազգին:

Արդ, սիրելի՛ Մեր, «ԽՈՍՏՈՎԱՆ ԵՂԵՐՈՒՔ ՅԻՇԱՏԱԿԻ ՍՐՐՈՒԹԵԱՆ ՆՈՐԱ» (Սաղմ. ՂԶ 12) և «ԱՍՏՈՒԱՄ ՅՈՒՍՈՅ ԼԻ ԱՐԱՍՅԷ ԶԶԵԶ ԱՄԵՆԱՅՆ ԽՆԴՈՒԹԵԱՄԲ ԵՒ ԽԱՂԱՂՈՒԹԵԱՄԲ, ԱՌԱԽԵԼՈՒԼ ԶԵԶ ՅՈՒՍՈՎ ԶՕՐՈՒԹԵԱՄԲ ՀՈԳԻՈՅՆ ՍՐՐՈՅ» (Հոռմ. ԺԵ 13):

Արամ Եղիշե

ԾԱՅՐԱԳՈՒՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐԻԷ ԵՎ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ
ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Տուա կռեղակս ի 10-ն յուլիսի

1959 Փրկչական ամի.

և ի տումարիս Հայոց ՌնԹ,

ի վառս Սրբոյ Էջմիածնի: